

fari razlegalo. Sledilo je petje: Cesarske pesmi in potem pod poveljništvom našega g. učitelja častno korakanje od strani vojakov pred cesarjevo podobo. Pri našem vrlem g. županu so bili potem otroci in vojaki z jedjo in pijačo pogoščeni, za kar se g. županu, slavnemu obč. zastopu in krajnemu šol. svetu tukaj v imenu vseh obdarjenih najiskrenejša zahvalnost izreka. Veselica se je potem vršila do pozne noči in napitnice na presv. cesarja vrle slovenske vojake, obč. zastop in kraj. šol. svet od strani g. učitelja, potem slovesnosti primerno prednašanje od strani otrok in osobito nagovor od strani g. učitelja na šolsko mladež navduševale so vse tako, da so nam le prehitro prešli trenotki v jako lepem veselju. Nepozabljiv pa ostane vsakemu ta dan, ter konečno zakličem v imenu vseh: Živili cesar, domovina, večna bodi Avstrija!

Miha Rihtar.

Iz Pilštanja. (Devetdnevnic.) Dne 8. julija je bil zopet za našo župnijo prav vesel dan, ki se ga bomo še dolgo let z veseljem spominjali; kajti dobili smo novo podobo Lurške Marije. V nedeljo dne 8. julija ob 1/9. uri začnejo možnarji pokati in godba zasniva lepo Savinjsko koračnico, pred šolskim poslopjem, in potem se začne pomikati blizu 400 belo oblečenih deklet, ki so šle po podobo v cerkev sv. Urha v Leščini, ter so jo tam č. g. dekan J. Bosina v pričo veliko drugih duhovnikov slovesno blagoslovili. Potem se pa začne zopet pomikati velika procesija proti župnijski cerkvi, med milim zvonjenjem, godbo in pokanje možnarjev. Ob 10. uri je bila Lurška pridiga in potem slovesna peta sv. maša. Opomniti še moram, da smo ravno v tej priložnosti imeli tudi slovesno devetdnevnic Matere božje sv. škapulirja, ki so jo imeli č. gg. Lazaristi iz Celja, in celih devet dni je bilo ljudstva od vseh krajev veliko. V soboto večer užgali so vrli tržki fantje na gradu velikanski kres, ki je zopet privabil ljudi od blizu in daleč in drugi den obhajali smo zopet po navadi škapulirsko nedeljo. Popoldan ob dveh je bil potem sklep te svečanosti, ter so č. g. Macur tako genljivo vsakemu na srce položili nje pomen in za to se zahvalimo č. g. Lazaristom za obilni trud, posebno pa domačemu č. g. župniku: Bog jih ohrani še mnoga leta!

Župljani.

Od sv. Mar. Magdalene v Sav. dolini. (Nov zvon.) Kdor pozna prekrasno Savinjsko dolino, temu bodo znane njene znamenitosti. Ima pa ona mnogo lepih gradov in krasnih cerkev, katere so letos Njih ekscelencija naš mili knezo-škof ob priliki birmovanja večinoma obiskali ter so nas, kamor so prišli, počastili in razveselili. Tako smo na primer tudi mi St. Pavelski župljani želeli našemu višjemu pastirju napraviti veliko veselje, kar se nam je z božjo

pomočjo vse posrečilo. Omislili smo si namreč šest krasnih novih zvonov pri blagorodnem gosp. Albertu Samassa v Ljubljani. Kar radi pripoznamo, da je on svoje delo prav po mojstersko izvršil. Eden teh zvonov, kateri tehta 732 kilo, bil je namenjen za večji zvon na Holm k podružnici sv. M. Magdalene. Ko je bilo pri župniji vse v lepem redu dokončano, je bila slovesnost na drugo nedeljo naznanjena k sv. M. Magdaleni za veselo spravo novega zvona. Koj po blagoslovljenji novih zvonov smo shranili naš zvon pri obč. spoštovanem gospodu Norbertu Zanier na ta čas, da tudi mi za naš zvon potrebno pripravimo. Težko smo že pričakovali zaželenega dne sobote, da bi tudi mi skoraj zaslišali mili glas novega zvona s tega prijetnega hribčka. Že v petek popoldne začele so štiri odlične dekleta zopet sveže vence plesti za olepšanje zvona in voza. In v soboto zjutraj se podamo z velikim veseljem k župnijski cerkvi po naš zvon ter smo potrebovali nad eno uro časa novi zvon, voz in brhke konjičke dostojno okinčati. Kjer se pa pri župnijski cerkvi bili zvonovi že v redu, smo naprosili cerkveno predstojništvo, naj bi našemu zvonu dovolilo za odhod in za slovo prav lepo zazvoniti, kar se nam je v naše veselje in čast rado dovolilo. In ko se na pot podamo, so začeli v zvoniku vrstniki našega zvona veličastno peti, tako da nam je vsem globoko v srce segalo. učakati takega veselja, katero za popisati ni. Pa tudi pri podružnici sv. Lovrenca je mimo gredé pozdravljalo milo trijančenje naš krasni zvon, in vsi ljudje so strmeli in občudovali to veličastno za čast božjo pripravljeno reč. Ko pridemo proti poldne pod hrib M. Magdalene, pripeljal je naš voznik ravno do svojega doma. Tukaj konjičke sprejemo, da si nekoliko oddahnejo in podložijo, kajti od tod bode huda vožnja v hrib. Zdaj pa zvon dobro okovarimo, da bode varno voziti, kjer bo pot nevarna in težavna. (Konec prih.)

Raznoterosti.

(Za družbo vednega češčenja) so podarile naslednje župnije: Bizelj 7 fl., Loka 8 fl., Hoče 12 fl., Tinje 6 fl., Videm 5 fl., sv. Magdalena v Mariboru 25 fl., sv. Lenart v Slov. goricah 5 fl. 50 kr., sv. Peter pri Mariboru 15 fl. („Misijon v sv. deželi.“) Pod tem imenom je izdal Leon Woerl, knjigar na Dunaji, zvezček, v katerem se popisuje romanje 12 avstrijskih mož in gospá v sv. deželo. Ob enem pa je tudi izkaz za denar, ki ga je od raznih škofij prejelo društvo, ki podpira ubožne potnike v sv. deželo. Iz naše škofije je prejelo le-to društvo 340 gold. Beseda v tem zvezku je nemška.

vesela. — Drž. poslanec Ghon, vsiljen slov. prebivalcem v Velikovskem okraji, brž ne od stopi, to pa zato, ker se boji, da pride za njim kak slov. poslanec. — Koroški dež. zbor se pritožuje, da ima južna železnica premalo vlakov od Maribora skozi Koroško v Tirole. Je resnica, toda tudi potovalcev ne dobi veliko. — Kranjski dež. zbor je sklenil novo lovsko postavo. Gg. lovci niso z njo posebno zadovoljni, tembolj pa kmetovalci. — Peščica nemških poslancev v dež. zboru v Ljubljani toži, da se poriva ondi nemščina v kot, dež. predsednik, baron Winkler, vgovarja tej pritožbi z vso pravico. Tudi na Kranjskem še sedi nemščina po gostem za mizo a domači, slovenski jezik ji še streže. — V Gorici, kakor drugje, kjer je liberalno starešinstvo, treba bode novega posojila, 250 000 gld. pa še bode zaprvo silo zadosti. — „Slov. jez“, politično društvo v Biljani, prosi za spremembo volilne postave. — V Opatiji prireja se ozdravilišče za c. kr. častnike. — Mestni zastop v Trstu nastavi v časih može za vodjo kake ljudske šole, ki niso po postavi za to; se ve, da stori to le takrat, če so „čiste laške krvi“. Tem večja pa je potlej žalost, če pride c. kr. vlada pa vrže take moževe s stola, ki nič ni za nje. — Dež. glavar v Kopru, dr. Vidulich ostane na svojem mestu, škoda! More biti bode pa poslej bolji tudi hrv. poslanecem nasproti. — Hrv. sabor ali dež. zbor v Zagrebu prične dne 4. novembra svoje delo. Večina je v njem madjaronska in torej ni za to, da se pričakuje kaj prida iz tega sabora. — Minister Tisza obdrži posle finančnega ministerstva. Mož torej čuti, da je on najbolji mož za to ter še najbrž pomore ogerskim blagajnicam do denarja. Žal, da drugi ljudje niso te misli.

Vunanje države. Sv. Oče so imeli v nedeljo dne 30. septembra, veliko črno sv. mešo v cerkvi sv. Petra. Navzočih je bilo prek 30.000 ljudi. — Ital. minister Crispi je dobil visoko odlikovanje od svetlega cesarja. Tudi ital. kralj mu je podelil visoko odlikovanje. Ni dvoma, da dobi enako tudi od nemškega cesarja, kedar pride v Rim. — Italija nič ne zaupa svoji sosedu, Francoski republiki. Hodi jima pa za Tunis, malo deželo v Afriki. Obé bi jo radi, doslej pa je še v rokah Turčije. — Francosko ministerstvo misli na nov volilni red za zbornico ali za drž. poslance, sodi pač, da še ni varno za republiko, če ostane pri dosedanjem volilnem redu. Mogoče, da dobijo poslanci večino, ki ne marajo republike in potem se prelevi republika v kraljestvo ali pa v cesarstvo. To bila bi seveda grozna nesreča ali ka-li. — V Nemčiji je hud krik nad možem, ki je izdal dnevnik pok. cesarja Friderika III. V tem dnevniku stoji marsikaj, kar ni ljubo ni Bismarcku ni onim nemškim vladarjem, ki so sedaj v „gornjenemški zavezi“ pod nemškim cesarjem. Mož je

sedaj že celo pod ključem, ime mu je dr. Heffken in je doma v Hamburgu. — Ruski car in carica sta se podala na jug v Kavkaske gore. — Ruski minister za drž. finance ali blagajnice kupuje srebro v tujih deželah in iz njega kuje se doma denar — srebrni rublji. — Čuje se, da se skliče Bolgarija dne 22. oktobra za neodvisno kneževino in da ste Nemčija in Avstrija s tem zadovoljni. Na to, kar porečete Rusija in Turčija, pa ni treba gledati, misli bojda sedanje bolgarsko ministerstvo. No to je pa vendar-le preveč za enkrat — dima. Stvar ni, da jo človek verjame. — V Srbiji si vtrjuje ministerstvo zaupanje pri ljudstvu, vendar pa mu to ne hodi posebno gladko, največ za to, ker še ne zna nihče, kaj bode s kraljico Natalijo. — V Albaniji čaka brž ko ne Turčijo kmalu delo, kajti tamošnji prebivalci se pripravljajo na to, da bi, čem prej mogoče, otrsli turški jarem raz sebe. — Zaroka grškega kraljeviča z mlajšo sestro nemškega cesarja je sedaj že gotova in je mogoče, da se sedanji kralj odpove vladanju. Kakor je podoba, ni mu veliko nikoli bilo za to. — V Zanzibaru se godi tamošnji nemški družbi, ki dela za to, da se tisti kraj podvrže Nemčiji, zadnji čas precej slabo. Kramarska Anglija ji je nevošljiva in od nje prihaja podpohovanje zoper Nemčijo med prebivalstvo.

Za poduk in kratek čas.

Kruci na Sekolovskem.

(Konec.)

V Koračicah je bila takrat najimenitniša hiša pri Ozmecu. Ondi so prenočevali čestokrat vinski kupci in drugi imenitni tujci in potovalci. Tudi tisto noč, ko so Kruci prišli, prenočeval je pri Ozmecu neki imeniten mož, ki je imel ogenj v srcu, v žepu pa denar in ostro nabit samokres. Ko izvé ta tujec, v kakšni nevarnosti so Koračani, vstane in gre iz hiše ter opazi po cesti gori in doli jezdečega vodjo, ki je z golo sabljo mahal in govoril: „Vse bo mrtvo, kar se gane“. Ta tujec zleze za plot, vzame svoj samokres in dene vodjo Krucev na muho, tako da se s konja zvrne, ko tujčev samokres poči. Na pozvavni krik vodjev priletijo Kruci skupaj, vzdignejo svojega vodjo, a ko vidijo, da je mrtev, privežejo ga za konja in zbežijo proti domu, misleč, da je kde za vesjo mnogo oroženih vojakov.

Da so vedeli, kam bi šli Kruci ropat, morali so imeti ogleduhe, ki bi preiskali, kde bi več česa našli in kod bi s svojim ropom varno hodili.

Nekega pomladanskega jutra, ravno ob času prve kopi, ko so bili moške in sploh močnejši ljudje v goricah, prijezdil je v Koračice gospod s svojim hlapcem, kakor se je kaj takšnega večkrat zgodilo, ne da bi se kdo temu